

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

576
14022006

Biroul permanent al Senatului
Bp 653 120.02.2006

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
129 22.02.2006

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea unor prevederi din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă*, inițiată de domnul deputat Ioan Oltean, aparținând Grupului parlamentar al PD (Bp. 653/2005).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă parlamentară se propune modificarea și completarea unor prevederi din *Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă*, cu modificările și completările ulterioare, soluțiile legislative preconizate având, ca finalitate, astfel cum rezultă din conținutul Expunerii de motive, *"îmbunătățirea procesului de stimulare a ocupării forței de*

muncă, în scopul promovării capacității de a obține și de a păstra un loc de muncă".

II. Observații și propuneri

1. Menționăm că prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă*, o mare parte din problemele ridicate de inițiator au fost soluționate.

2. Referitor la **punctul 1** din propunerea legislativă, menționăm că în temeiul prevederilor art. 17 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, în vederea stabilirii dreptului de indemnizație de șomaj, șomerii prevăzuți la art. 16 lit. a) din lege sunt persoanele cărora le-au încetat raporturile de muncă sau de serviciu din motive neimputabile lor, în perioada de suspendare a acestora, potrivit legii.

După cum prevăd în mod expres dispozițiile art. 60 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, concedierea salariaților nu poate fi dispusă în situațiile de suspendare a contractului individual de muncă prevăzute la lit. a)- i) din textul de lege menționat.

Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul concedierii pentru motive ce intervin ca urmare a reorganizării judiciare sau a falimentului angajatorului, în condițiile legii.

Potrivit art. 34 alin.(1) lit. a) din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, una din condițiile ce trebuie îndeplinite cumulativ pentru ca un șomer să poată beneficia de indemnizație de șomaj este aceea de a avea un stagiu de cotizare de minimum 12 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei înregistrării cererii.

Conform alin. (1)¹) lit. a) al aceluiași articol, la stabilirea perioadei de 24 de luni, nu se ia în calcul perioada de suspendare a raporturilor de muncă sau de serviciu, cu excepția perioadei de incapacitate temporară de muncă, dacă aceasta nu depășește 30 de zile.

Potrivit art. 35 alin. (1) din aceeași lege, pentru persoanele care au avut raporturile de muncă sau de serviciu suspendate, cu excepția suspendării pentru incapacitate temporară de muncă, dacă aceasta nu depășește 30 de zile, stagiul minim de cotizare se realizează prin cumularea perioadei de asigurare realizată înainte de suspendare cu perioada de asigurare realizată după reluarea activității.

Având în vedere prevederile legale invocate, precizăm că persoanele cărora le-au încetat raporturile de muncă sau de serviciu din motive neimputabile lor, la încetarea perioadei de suspendare a acestora (inclusiv persoanele care au avut raporturile de muncă suspendate în cazul concediului pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani, avute în vedere de inițiatorul propunerii legislative), pot beneficia de indemnizație de șomaj.

3. Referitor la **punctul 2**, precizăm faptul că o reglementare similară este prevăzută și în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2005.

4. În ceea ce privește **punctul 3**, menționăm faptul că, potrivit prevederilor art. 1 din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, în România fiecărei persoane îi este garantat dreptul la asigurările pentru șomaj.

Potrivit art. 5 pct. VII din lege, indemnizația de șomaj reprezintă o compensație parțială a veniturilor asiguratului ca urmare a pierderii locului de muncă sau a veniturilor absolvenților instituțiilor de învățământ și militarilor care au efectuat stagiul militar și care nu s-au putut încadra în muncă.

Conform pct. V al aceluiași articol, constituie stagiul de cotizare perioada în care s-a plătit contribuția de asigurări pentru șomaj atât de asigurat, cât și de către angajator sau după caz, numai de asigurat.

În elaborarea prevederilor legale invocate, intenția legiuitorului a fost aceea de a asigura protecția socială ori de câte ori o persoană se confruntă cu riscul de șomaj, prin acordarea indemnizației de șomaj, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

S-a considerat așadar că se impune ca stagiul de cotizare realizat în sistemul asigurărilor de șomaj de persoanele menționate să fie valorificat pentru fiecare perioadă în care acestea se confruntă cu riscul de șomaj.

Față de intenția legiuitorului, considerăm că propunerea de la **punctul 3** nu poate fi reținută.

5. Referitor la **punctul 4**, se constată că persoanele care au realizat stagiul minim de cotizare în sistemul asigurărilor de șomaj, ar urma să beneficieze de indemnizație de șomaj în același quantum cu cel cuvenit persoanelor care au un stagiu de cotizare de până la 5 ani, fără a se ține seama de stagiul de cotizare diferit realizat de categoriile menționate în sistemul asigurărilor pentru șomaj.

În vederea eliminării inechităților generate de acordarea dreptului la indemnizație de șomaj în același quantum tuturor persoanelor pentru care a intervenit riscul de șomaj și în scopul punerii în aplicare a angajamentelor asumate prin Programul de guvernare 2005-2008, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2005 s-au adoptat măsuri privind îmbunătățirea protecției sociale acordate șomerilor și stimularea încadrării în muncă a acestora.

6. Referitor la **punctele 5 și 6**, precizăm faptul că în temeiul prevederilor art. 44 lit. a) din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, *încetarea* plății indemnizațiilor de șomaj acordate beneficiarilor are loc la data încadrării în muncă, conform legii, pentru o perioadă mai mare de 12 luni.

Potrivit art. 45 alin. (1) lit. c) din aceeași lege, *suspendarea* plății indemnizațiilor de șomaj acordate beneficiarilor are loc la data încadrării în muncă, conform legii, pe o perioadă de cel mult 12 luni.

Conform art. 34 alin. (1) lit. a), una din condițiile ce trebuie îndeplinite cumulativ pentru ca un șomer să poată beneficia de indemnizație de șomaj este aceea de a avea un stagiu de cotizare de minim 12 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei înregistrării cererii.

Precizăm că la reglementarea situației de încetare a plății indemnizațiilor de șomaj acordate beneficiarilor, prevăzută la art. 44 lit. a) din Legea 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, legiuitorul a avut în vedere coroborarea cu dispozițiile textului de lege mai sus menționat, ținând seama de faptul că prin încadrarea în muncă, conform legii, pentru o perioadă mai mare de 12 luni, persoanele respective realizează stagiul de cotizare în sistemul asigurărilor pentru șomaj prevăzut de art. 34 alin. (1) lit. a) din lege.

Astfel, în măsura în care aceste persoane se confruntă ulterior cu riscul de șomaj, pot valorifica stagiul de cotizare astfel realizat.

Totodată, precizăm că în situația încadrării în muncă a beneficiarilor de indemnizație de șomaj pe o perioadă de cel mult 12 luni, intenția legiuitorului a fost aceea de a se suspenda plata indemnizației de șomaj, în condițiile prevăzute de art. 45 alin. (1) lit. c) din lege, și de a se relua respectiva plată la încetarea contractului individual de muncă, în scopul asigurării protecției sociale a persoanelor respective, care nu au reușit să se încadreze într-un post care să le asigure stabilitatea în muncă.

7. Referitor la **punctul 7**, menționăm că, potrivit art. 5 pct. III din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, persoana în căutarea unui loc de muncă este persoana înregistrată la Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă sau la alt furnizor de servicii de ocupare, acreditat în condițiile legii, pentru a fi sprijinită în ocuparea unui loc de muncă.

Astfel cum prevăd în mod expres dispozițiile art. 66¹ alin. (6) din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, persoanele în căutarea unui loc de muncă prevăzute la art. 16 lit. a), b), d), e) și f) din lege, precum și persoanele care desfășoară activități în mediul rural și nu realizează venituri lunare sau realizează venituri mai mici decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată și care sunt înregistrate la agențiile pentru ocuparea forței de muncă pot beneficia de servicii de formare profesională gratuite, o singură dată, pentru fiecare perioadă în care se află în căutarea unui loc de muncă.

Ținând seama de faptul că, prin încadrarea în muncă, persoanele respective dobândesc statutul de persoane ocupate potrivit legii și realizează venituri de natură salarială, nu se mai justifică finanțarea din bugetul asigurărilor pentru șomaj, a perioadei rămase până la absolvirea programului de formare profesională.

Pe cale de consecință, apreciem că propunerea formulată la punctul 7 nu se justifică.

8. În ceea ce privește **punctul 8**, precizăm că, prin acordarea *primei de instalare*, conform art. 75 din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, legiuitorul a urmărit să stimuleze mobilitatea forței de muncă.

Astfel, în temeiul prevederilor textului de lege menționat, persoanele care în perioada în care beneficiază de indemnizație de șomaj se încadrează potrivit legii, într-o altă localitate și, ca urmare a acestui fapt, își schimbă domiciliul, primesc o primă de instalare, acordată din bugetul asigurărilor pentru șomaj, egală cu nivelul a 7 salarii minime brute pe țară în vigoare la data instalării.

Precizăm că, la reglementarea acestei măsuri, intenția legiuitorului a fost aceea de a acorda prima de instalare, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege, în fiecare perioadă în care persoanele care se confruntă cu riscul de șomaj și beneficiază de indemnizația de șomaj se încadrează în muncă și, ca urmare a schimbării statutului în acela de persoane ocupate, își schimbă domiciliul.

Învederăm totodată că, potrivit principiului consacrat de art. 25 alin. (2) din Constituția României, republicată, fiecărui cetățean îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a emigra, precum și de a reveni în țară.

9. Referitor la **punctul 9**, evidențiem faptul că potrivit art. 80 alin. (1) din Legea nr. 76/2002, angajatorii care încadrează în muncă pe perioadă nedeterminată absolvenți ai unor instituții de învățământ primesc lunar, pe o perioadă de 12 luni, pentru fiecare absolvent:

a) 1 salariu de bază minim brut pe țară, în vigoare la data încadrării în muncă, pentru absolvenții ciclului inferior al liceului sau ai școlilor de arte și meserii;

b) 1,2 salarii de bază minime brute pe țară, în vigoare la data încadrării în muncă, pentru absolvenții de învățământ secundar superior sau postliceal;

c) 1,5 salarii de bază minime brute pe țară, în vigoare la data încadrării în muncă, pentru absolvenții de învățământ superior.

De asemenea, în temeiul art. 80 alin. (2) din actul normativ menționat, angajatorii care încadrează în muncă pe durată nedeterminată absolvenți din rândul persoanelor cu handicap primesc lunar, pentru fiecare absolvent, sumele prevăzute la art. 80 alin. (1) din lege pe o perioadă de 18 luni.

Conform art. 81 din lege, măsurile de stimulare prevăzute la art. 80 nu se acordă pe perioadele în care raporturile de muncă sau de serviciu sunt suspendate.

Pentru acordarea drepturilor prevăzute la art. 80 din lege, Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002, aprobate prin Hotărârea

Guvernului nr. 174/2002, cu modificările ulterioare, prevăd la art. 52 alin. (1) și (2) obligativitatea încheierii unei convenții între angajatori și agenția pentru ocuparea forței de muncă județeană sau a municipiului București.

Conform art. 54 alin. (1) și (2) din normele metodologice menționate, măsurile de stimulare se acordă angajatorilor lunar, pe o perioadă de 12 luni și, respectiv, 18 luni de la data încheierii convenției prevăzute la art. 52 alin. (1) din aceleași norme, proporțional cu timpul efectiv lucrat de absolvenți în luna respectivă.

Potrivit art. 85 alin. (1) din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, angajatorii care încadrează în muncă pe perioadă nedeterminată șomeri în vârstă de peste 45 de ani sau șomeri întreținători unici de familie primesc lunar, pe o perioadă de 12 luni, pentru fiecare persoană angajată din aceste categorii, o sumă egală cu un salariu de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare, cu obligația menținerii raporturilor de muncă sau de serviciu cel puțin 2 ani.

De asemenea, în temeiul art. 85 alin. (5) din actul menționat, angajatorii care încadrează în muncă, potrivit legii, șomeri care în termen de 3 ani de la data angajării îndeplinesc, conform legii, condițiile de a solicita pensia anticipată parțială sau de acordare a pensiei pentru limita de vârstă, dacă nu îndeplinesc condițiile de a solicita pensia anticipată parțială beneficiază lunar, pe perioada angajării, până la data îndeplinirii condițiilor respective, de o sumă egală cu salariul de bază minim brut pe țară în vigoare, acordată din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

Dispozițiile exprese ale art. 98 alin. (5) din *Procedurile privind accesul la măsurile pentru stimularea ocupării forței de muncă, modalitățile de finanțare și instrucțiunile de implementare a acestora*, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 377/2002, cu modificările și completările ulterioare, prevăd că perioada de suspendare a raporturilor de muncă sau de serviciu nu face parte din perioada de acordare a măsurilor de stimulare.

În temeiul prevederilor art. 49 alin. (2) din Legea nr. 53/2003-Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, suspendarea contactului individual de muncă are ca efect suspendarea prestării muncii de către salariat și a plății drepturilor de natură salarială de către angajator.

Față de prevederile legale invocate, precizăm că în perioadele în care raporturile de muncă sau de serviciu sunt suspendate, acordarea măsurilor de stimulare prevăzute la art. 80 și 85 din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, este de asemenea suspendată, urmând a fi reluată la încetarea cauzei care a condus la suspendarea respectivelor raporturi.

Din aceste considerente, propunerea formulată la punctul 9 din propunerea legislativă nu se justifică.

10. Referitor la **punctul 10**, menționăm că dispozițiile art. 51¹ alin. (2) din normele metodologice menționate anterior prevăd că art. 80 din lege se aplică în situația în care angajatorii încadrează în muncă pe durată nedeterminată, absolvenți ai unor instituții de învățământ care la data absolvirii studiilor nu aveau raporturi de muncă sau de serviciu.

Conform art. 83 alin. (4) din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, absolvenții pot fi încadrați în condițiile art. 80 din lege, o singură dată pentru fiecare formă de învățământ, în termen de 12 luni de la data absolvirii studiilor.

Având în vedere dispozițiile legale invocate, precizăm că absolvenții pot fi încadrați în condițiile art. 80 din lege și în situația în care au avut raporturi de muncă sau de serviciu cu alți angajatori după data absolvirii, iar respectivii angajatori nu au beneficiat de subvenția acordată potrivit textului de lege menționat.

11. Referitor la **punctul 11** din propunerea legislativă, având în vedere prevederile Legii nr. 76/2002 și ale actelor normative adoptate în aplicarea acesteia, precizăm că scopul acordării de credite în condiții avantajoase și de fonduri nerambursabile din bugetul asigurărilor pentru șomaj este acela de a crea noi locuri de muncă și, implicit, de a conduce la diminuarea numărului șomerilor, prin înființarea sau dezvoltarea de întreprinderi mici și mijlocii, unități cooperatiste, asociații familiale, precum și activități independente desfășurate de persoane autorizate.

Având în vedere caracterul special al acestor măsuri de protecție socială activă, pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute de lege și de actele normative emise în aplicarea acesteia și asumate de beneficiari prin semnarea contractelor de creditare, sunt prevăzute sancțiuni corespunzătoare, menite a descuraja utilizarea sumelor acordate din bugetul asigurărilor pentru șomaj în alte scopuri decât cele menționate mai sus.

Precizăm că atractivitatea măsurii de creditare acordată de agențiile pentru ocuparea forței de muncă constă în nivelul scăzut al dobânzii aferente, de 50% din dobânda de referință a Băncii Naționale a României și, respectiv, 25% din aceeași dobândă, în județele în care rata medie anuală a șomajului s-a situat peste rata medie anuală a șomajului pe țară.

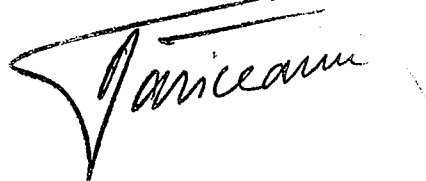
Față de cele menționate, considerăm că adoptarea propunerii formulate la punctul nr. 11 ar putea facilita utilizarea sumelor acordate din bugetul asigurărilor pentru șomaj în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate, măsurile de protecție socială activă prevăzute la art. 86 și următoarele din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, neatingându-și astfel scopul pentru care au fost reglementate.

12. În legătură cu **punctul 12** din propunerea legislativă, precizăm că o reglementare similară se regăsește și în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2005.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele prezentate, **Guvernul nu susține adoptarea propunerii legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU-TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului